

— nepareizi interpretēja apstrīdēto regulu, secinot, ka tā arī attiecas uz NMA būvjavām, kuras satur akrilamīdu.

Šo iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzējas uzskata, ka Vispārējās tiesas spriedums lietā T-368/11 būtu jāatceļ un apstrīdētā regula jāanulē.

⁽¹⁾ OV L 101, 12. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1994. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 1488/94, ar ko nosaka principus esošo vielu riska faktoru novērtēšanai attiecībā uz cilvēkiem un vidi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 (OV, L 161, 3. lpp).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 5. februāra spriedumu lietā T-494/10 *Bank Saderat Iran*/Eiropas Savienības Padome 2013. gada 16. aprīlī iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-200/13 P)

(2013/C 171/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bishop un S. Boelaert)

Pārējie lietas dalībnieki: *Bank Saderat Iran*, Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 5. februāra spriedumu lietā T-494/10;

— pieņemt galīgo spriedumu lietā un noraidīt *Bank Saderat* celto prasību par apstrīdētajiem pasākumiem;

— piespriest *Bank Saderat* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Padome uzskata, ka Vispārējās tiesas 2013. gada 5. februāra spriedumā lietā T-494/10 *Bank Saderat*/Padome ir šādas kļūdas tiesību piemērošanā:

1) Attiecībā uz prasības pieņemamību Vispārējā tiesa esot kļūdaini nospriedusi, ka *Bank Saderat* bija tiesības atsaukties uz pamattiesību aizsardzību un garantēšanu neatkarīgi no tā, vai to varētu uzskatīt par Irānas valsts veidojumu;

2) Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka atsevišķi norādītie iemesli ierobežojošu pasākumu noteikšanai *Bank Saderat* nebija pietiekami precīzi;

3) Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi Padomes lietas materiāliem judikatūru par informācijas paziņošanu;

4) Vispārējā tiesa esot kļūdaini uzskatījusi, ka norādītie iemesli ierobežojošo pasākumu noteikšanai *Bank Saderat* nebija pamatoti, jo:

— tā pienācīgi neņēma vērā faktu, ka pierādījumi par *Bank Saderat* atbalstu Irānas kodolieroču izplatīšanas darbībām nāk no slepena avota;

— tā pienācīgi neņēma vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības Padomes Rezolūcijā 1803 (2008) iekļauto norādi uz *Bank Saderat* saistībā ar Irānas kodolieroču izplatīšanas darbībām;

— tā kļūdaini uzskatīja, ka Padomei ir jāsniedz detalizēta informācija par *Bank Saderat* darbībām ar divu noteiktu vienību, kuras iesaistītas Irānas kodolieroču izplatīšanas darbībās, akreditīviem.

Prasība, kas celta 2013. gada 18. aprīlī — Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-209/13)

(2013/C 171/44)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, pārstāvji, M. Hoskins QC, P. Baker QC, V. Wakefield, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Padomes Lēmumu 2013/52/ES ⁽¹⁾, ar ko atļauj ciešāku sadarbību finanšu darījumu nodokļa jomā, un